

Pinseklubbens udflugt til Sverige.

af Peter Kr. Riber

Eller: *Hvordan 4 dages udflugt kan gøre det ud for 3 ugers ferie*

Den berusende euforiske fornemmelse af sommerfugle der basker rundt i maven, er så småt ved at klinge af. Tilbage er nogle herlige minder om 4 dages pragtfuldt samvær med nogle dejlige venner.

Sverige er bl. a. smukke snoede veje.

Min kære hustru af første ægteskab, har en væsentlig skyld i, at turen endte op i at blive en utrolig god ferie. Uden hendes indgriben, havde jeg sikkert måttet døje med nogle skrækelige toner fra Djævlens Orkester (tinitus, red.) som sandsynligvis ville spille med større og større intensitet i mit indre øre. Nu blev det i stedet til en udsøgt fornøjelig tur på 1500 km i selskab med en flok herlige mennesker, for hvem intet var for stort eller småt til at blive grinet af.

Ideen til turen opstod under et foredrag om forskellige udflugter til mere eller mindre eksotiske destinationer. Over et par kaffemøder - og tilfældig snak når vi mødtes i den lokale brugs - blev målet for vores tur fastlagt til: Rundt i det sydlige Sverige.

Inden turen nåede jeg at skifte mc.

Sidste efterår købte jeg, hvad jeg troede skulle blive min helt store kærlighed. En rød BMW K100 RS. Herlig maskine som jeg forventede mig mange gode ture på. Hvad jeg ikke havde tænkt på var, at skiftet til en sportscykel gjorde at jeg skulle sidde med hovedet i vinden, hvor jeg tidligere havde nydt udsigten bag en vindskærm. Dette var sådan set ok med mig, men Djævlens Orkester ønskede ikke at blive overdøvet, hvorfor "de" intensiverede deres mu-

siceren. Meget mod min vilje måtte jeg tage stilling til, hvorvidt jeg turde tro på min tinitus ikke ville forstærkes af dette forhold. Alternativet måtte jeg sælge min røde drøm igen.

Jeg var meget i tvivl, men kontaktede forhandleren (K&R Handel, Ølgod) og forelagde dem situationen.

De var forstående, og ville godt tage RS'eren retur, hvis jeg købte en anden. Efter flere prøveture faldt valget på en sort K100 med RT-udstyr. D.v.s. større og højere vindskærm og bredere kåbe.

Vi blev

enige om byttepris tirsdag aften, (efter jeg var blevet overbevist om rigtigheden af at skifte mc af min dejlig hustru). K&R Handel fik motorcyklen synet onsdag. Jeg byttede cykler hos dem onsdag aften. Torsdag morgen var jeg hos Told og Skat for at betale afgift. Derfra til motorkontoret og hente nummerplade.

Torsdag efter lukketid kørte jeg mod Grenå sammen med Harry (som han blev døbt på turen) på sin LT 1200. Vi skulle med færgen til Varberg kl. 01 fredag morgen tidlig.

Undervejs gennem natten mod Grenå havde vi først vækket et par venner som har et herligt lille hus i nogle dejlig bakker ved Bryrup. Med hornet i bund entrede vi op ad deres lille skovvej, til en mørklagt hytte. Men meget hurtigt kom én i t-shirt beklædt søvndrukken herre ud og spurgte: Hvad fa.... er ....! Så kom han ikke længere? Vi var blevet genkendt.

At der er helt anderledes læ for fartvinden bag skærmen på min nye mc, fik jeg et nydeligt bevis på. Et sted mellem Randers og Grenå tabte jeg det ene glas i mine gule natbriller. Og jeg opdagede det ikke. Sagt med andre ord: Der er ikke mærkbar vind i ansigtet, når man har stor vindskærm. Hvordan jeg opdagede det? Jo, jeg skulle klø mig i øjet, og gjorde det

uden at tage brillerne af! Og kom til at grine højt af mig selv.

At sove på færgen til Sverige er en blandet fornøjelse. Det er svært at finde et sted at sove, hvis man ikke lige ønsker at betale for en kabine. Harry fandt et par bænke, men uheldigvis for os, kom der folk forbi hele tiden. Ganske vist var der ikke en eneste der kontaktede os. Men de døre folk benyttede når de kom og gik, smækkede med en højest irriterende dum metallisk lyd.

Alligevel var vi forbavsede friske da vi blev purret af en lyshåret svensk talende barmfager ungmø, for hvem det åbenbart var meget om at gøre, at vi kom på benene næsten 3 kvarter inden færgen nåede havnen. Nå, men adrenalinet pumpede i årenerne, for nu skulle eventyret jo ret til at begynde.

Vi indtager Svdsverige

Og det må man sige det gjorde. Medens vi stod og gjorde klar til at køre fra borde, blev der pludselig et større røre blandt de andre mc-kører nede i rækken. En ældre mc'ist var væltet ned af sin mc. Han havde fået et ildebefindende og efter han anden gang var kollapsede, turde færgens personale ikke tage chancer, og han blev kørt bort i en ambulance. Den stod parat på kajen da lugen blev åbnet. Jeg håber for ham det ikke var noget alvorligt.

Vi kom fra borde og skulle i hast finde et sted at tanke. Da jeg om natten skulle køre op ad rampen på færgen, var min "nye" mc ved at sætte ud, fordi der var lavvande i benzintanken. Heldigvis var der en tank ikke langt fra færgen. Her blev mc og mænd tanket op, inden turen ind i landet blev indledt. Vi skulle møde Miss C og de to andre venner. De tre havde indledt turen om morgen. Ved gode venners mellemkomst havde de tre - for små penge - lejet en hytte i Horred, hvor de kunne sove.

Oprigtig talt var det undertegnede som skulle sørge for færgebilletter til os to efternølere, og det var også mig som skulle huske kort og vejbeskrivelse til hytten i Horred. Gæt hvem der glemte såvel billetter som kort? Nå, men vi kom med færgen fordi vi havde bookingnumre (hentet over telefon) og noget af vejen til hytten kunne jeg huske. Og Miss C havde en

Meget tilpas havde svenskerne lagt nogle meget store sten i en lille rydning, hvor vi kunne parkere vore mc'ere.

mobiltelefon med, så hvad var problemet?

Ingen. Vi fandt hurtigt frem og måtte indrømme at det var et meget flot sted de havde sovet. At der hverken var indlagt vand eller el, og at der heller ikke var toilet, ja, det gjorde jo blot oplevelsen ny og meget intensiv.

Alle måtte indrømme at svenskerne havde været meget forudseende. De havde lagt nogle meget store fliser (i daglig tale kaldet klipper) i passende afstand fra hytten, således motorcyklerne kunne stå godt og sikkert på støttebenene.

Gensynsglæden var stor, og blev ikke mindre af at vennerne havde iført sig bregneblade hist og her, for ligesom at falde i med omgivelserne. Ydermere havde de taget navneforandring således at vi blev modtaget af ingen ringere end Karl Oscar, Christina og Anna (frit efter "Udvandrerne"). Meget flot modtagelse, og for at blive i stilen, var der dækket op til morgenmad udenfor hytten, på et rustikt træbord, hvor dugen var erstattet af bregner. Bordet, som var omkranset af vind og andet vejr meget påvirkede bænke - var meget indbydende.

Fra Horred fortsatte vi ad større veje med herlige udsigter, såvel som ad mindre veje med begrænset udsyn. Alle veje var smukke og som skabt for herlig mc-kørsel. Vi gjorde mange stop undervejs, og knap var vi kommet af motorcyklerne førend grinet bredte sig over vore ansigter. Enten fordi Vor Mor plukkede en buket grøfttekantsblomster som hun nejende forærede til en af vi andre. Eller fordi Harry trak en herlig langhåret paryk op af sin topbox, hængte den fast på brystet og lignede et mandfolk med brysthårpragten i orden. Det kunne også være fordi Stifinder kom med en tør bemærkning om, at nu måtte Vor Mor altså "tage sig sammen".

Hvilke veje vi fulgte er glemt i erindringsens tåger. Det var ikke vejen eller byerne vi kørte igennem, der var vigtig-

ge. Vi havde ingen planer. Det var selve rejsen, der var målet. Vore eneste faste holddepunkter var at dag 1 skulle starte fra hytten i Horred. Dag 2 skulle starte fra Jönköping, dag 3 fra Karlshamn og dag 4 fra Hillerød. Hvor svært kan det være.

Vejruterne blev derfor lagt efter hvor

"Tilbudspakken" fra Stena Line havde bestemt vi skulle overnatte. Hvordan vi kom fra A til B blev overladt til: Tilfældet, Stifinders evner og Gudernes vilje. Viste kortet der var en smuk vej, ja så kørte vi ad den.

Morgenmad er vigtigt

At bo på hotel indebærer oftest der er et morgenmåltid inkluderet i prisen.

Således også her. Anden nat overnatte vi i Jönköping, Her gjorde morgenbordet et dybt indtryk på os alle. Jeg kan ikke forestille mig noget der hører til et morgenbord, som ikke var blandt de lækre ting der blev faldt på dette hotel! Der var hele tre brede og lange borde fyldte med alskens gode sager, plus det løse. Der er ingen mening i at remse op hvad der var. Kør selv derop og overbevis dig om at det bare er for meget. Hotellet hedder Scandic Hotel Elmia Jönköping. De øvrige steder var heller ikke dårlige, men igen overgik Hotel Elmia.

Alle som kører motorcykel skønner på netop den måde at komme fra A til B. Og for en søndagstourer som undertegnede, var det en herlig oplevelse at køre ad de smukke veje, som smyer sig rundt i de svenske skove og bakker. Nu er Sydsverige ikke det mest bjergrige område, men selv her er de næsten overalt bebyrdet med store eller større sten, som for en landbo fra det flade Vestjylland, synes at være spredt uden omtanke for, hvad bønderne vil mene om sådan et rod. En ting er helt sikkert, sådan som stenene ligger må de være til stor irritation og besvær for alt arbejde i marken.

Disse for landbruget så hårde odds

forhindrede dog ikke undertegnede med følge, i at have nogle pragtfulde dage, fyldte med herligt mc-kørsel. Når vejene er blandet således at små og større bakker afløser hinanden samtidig med at vejen snor sig gennem landskabet for at komme udenom forhindringer i form af store skove, vandrige elve, blanke søer eller store klipper, så er oplevelsen så intens, at man får fuldt udbytte af at køre turen på mc. Tankerne tvinges til hele tiden at være rettet mod vejen. Arbejde, told, skat og moms hører en anden tid til.

Når jeg skal holde ferie, består opgaven i at koble af, at komme fysisk og psykisk væk fra de mange gøremål, der er forbundet med at drive egen virksomhed. Derfor er det vigtigt at tanker og sind bliver optaget af noget andet. Derfor står der ikke "daseferie" i stegende sol på min ferieønskeseddel. (Hvis jeg smider mig på stranden, tager tankerne automatisk på langfart for at huske og gennemgå hvad jeg ikke nåede, eller forsøger at finde på nye tiltag der skal prøves af.) Nej ferie er en bevidst "given sig i kast med noget, som er så stærk en oplevelse at hele korpus incl. tankevirksomhed nødvendigvis må involvere sig i oplevelsen". Således som det skete for mig på Pinseturten.

Både fordi det er herligt at køre på mc, men ikke mindst fordi de venner der var med på turen, var og er nogle

Sådan nød vi "allemandsretten", en lur i skovens idyl

dejlige udgaver af homo sapiens. De havde alle let til smil. De havde lagt fantasien øverst i bagagen. Og de var alle overbærende i stor målestok, og var indstillet på at få turen opført under kategorien: Fantastisk god ferie. Når så også det maskimekaniske samtidig kører uden problemer, så bliver oplevelsen uovertruffen.

Turen er kørt. Tilbage er de øjeblikke der blev gemt i hukommelsen. Nogle dejlige minder der gør at jeg hurtigst muligt ønsker at komme af sted igen. Ærgerligt der er så længe til pinse.

pk.